

vælge Præster, som høre til den kirkelige Retning, som de selv fornemlig beskæftige sig til. Men det kan ofte være galt, at der ikke kommer en Præst af en anden Retning. Jeg vil f. Ex. sige, at, naar der i Menigheden i lang Tid har været en Præst, som har staaet paa et pietistisk Standpunkt og ladet Lovens Torden rulle hen over Menighedsmedlemmernes Hoveder, kunde det maasse være gavnligt, om Menigheden derefter fik en Præst, der mere lod Evangeliet komme til sin Ret. Men naar jeg ønsker, at Menighederne skulle have en virkelig Indflydelse paa Valget af deres Præster, saa er det, fordi jeg tror, at der derved vil fremkalbes en hjerteligere Forståelse mellem Menighed og Præst, og ogsaa tror, at der derved kan vækkes og næres en kirkelig Interesse i Menighederne. Forinden jeg imidlertid gaar ind paa nærmere at betragte det foresliggende Forslag, maa jeg forudstille to Bemærkninger. Den første er den, at jeg naturligvis slet ikke har noget som helst Mandat fra Præstestanden i Danmark, at jeg naturligvis slet ikke repræsenterer den danske Præstestand. Dersom der var mange Præster i Thinget, og alle disse mange Præster vare enige, i et eller andet Punkt om Et og det Samme, saa kunde man have en Grund til at sige, at det er Præsternes Mening i det Hele; men at en enkelt Præst, som slet ikke er valgt for at varetage Præstestandens Interesser, men for at varetage hele Folkets Interesser, kan have den og den Mening, viser slet ikke, hvilken Mening Præstestanden i Almindelighed har. Vi Præster ere i Regelen ikke saa overordentlig enige om kirkelige og præstelige Spørgsmaal. Vi ere nu her i Salen to Præster. — Det synes de ærede Medlemmer paa den anden Side ofte at glemme, idet de udpege mig som Præst, men ikke ville huske, at det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) ogsaa er Præst. (Stemmer: Han er her ikke!) Sa, men han kommer dog vel igjen, og han har ofte udtalt sig om kirkelige Spørgsmaal her i Salen; men jeg tror at turde sige, at der ikke skal kunne fremsættes ret mange kirkelige Spørgsmaal, hvorefter han og jeg ere enige. Jeg protesterer altsaa imod at blive betragtet som en Repræsentant for Præstestanden, hvad et æret Medlem vilde gjøre mig til forleden. Jeg vil slet ikke høre det Ansvar at være Repræsentant for Præstestanden. Den anden Bemærkning, jeg vilde forudstille, var den, at jeg staaer en Del vækkende, ikke overfor Hovedspørgsmaalet, om Menighederne skulle have en vis Indflydelse paa Valget af deres Præster eller ei, men med Hensyn til Spørgsmaalet om, under hvilken Form dette tør indrømmes. Jeg vil forbeholde mig fuld Frihed til ved den endelige Afgjørelse at gaa ind paa den Form, som da mest tilfredsstillende mig. Jeg har for Øieblikket nogle Meninger om, hvilken Form der vil være den bedste, og dem skal jeg tillade mig at antyde idag; men

dersom der foreslaas andre Former, og det gennem Forhandlingen bevises mig med Grunde, som jeg maa anse for overbevisende, at den Form, jeg har antydet, ikke er den rette, saa frakalder jeg den. — Jeg skal nu gaa over til selve Lovforslaget og da først omtale et temmelig betydeligt Punkt, som vel ikke kan have videre Vanskelighed, naar der er Tale om, hvorvidt vi skulle gaa ind paa Loven eller ikke, men hvorpaa jeg dog vil henlede de ærede Forslagsstillere og det ærede eventuelle Udvalgs Opmærksomhed. Som det er ordnet her, ville Stafancerne ganske bestemt komme til at være temmelig lange. Der gaar for det Første 4 Uger hen efter Opflaget om, at Embedet er ledigt, inden alle Ansøgningerne behøve at være indkomne. Der vil da gaa mindst 3 Uger hen, inden Ministeriet faar gennemset Ansøgningerne og sendt dem til Menigheden. Der vil ifølge § 6 atter gaa en betydelig Tid hen, inden Menighedsudvalget bliver færdigt med sin Beslutning, og saa skal den sendes til Provsten, og derefter berammes en Tid, paa hvilken Valgprædikerne skulle holdes. Alt dette vil efter min Beregning mindst mebtage 13—14 Uger. Naar saa endelig Valget har fundet Sted, maa den Valgte have en Tid, inden han tiltræder sit Embede. Dersom han har langt borte og skal arrangere sig med Hensyn til Borflytningen, vil der let kunne hengaa et Par Maanedes fra hans Udnævnelse, inden han tiltræder Embedet. Der kan saaledes let indtræde Vakance paa henvend $\frac{1}{2}$ Aar. Det kan gjærne være, at det er vanskeligt at have denne Ulempe, thi det er aabenbart, at, naar Flere skulle have med Besættelsen at gjøre, tager det mere Tid, end naar en Enkelt har dermed at gjøre; men jeg skal dog henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa, om der ikke kan gjøres Noget for at forkorte den lange Vakancetid. Dernæst kunde jeg ønske en Forandring i § 2. Der staaer slet ikke Noget om, hvor mange Medlemmer der skal deltage i Valget af Rædet, for at Menigheden skal kunne udøve sin Indflydelse paa Valget af Præsten. Det foreskommer mig, at, for at en Menighed skal kunne have Ret til at udøve en Indflydelse som den, her er foreslaaet, maa den vise en vis Interesse derfor. Er denne Interesse ikke tilstede, saa bør Menigheden heller ikke have Lov til at udøve en Indflydelse. Jeg synes, at vi godt kunne bestemme, at, dersom ikke idetmindste Halvparten af Menigheden vil deltage i Valget af Rædet, saa bør denne Menighed ikke have Indflydelse paa Valget, men saa skal Valget bero ene og alene paa Reageringen. Jeg ser nok, at den ærede Ordbrøer for Forslagsstillerne har paa et andet Sted villet gjøre en lignende Opfattelse gjældende, idet han i § 8 har bestemt, at Halvdelen af Menighedens Medlemmer skal deltage i Valget af de tre, som blive indstillede, for at Valget skal kunne betragtes som havende fundet Sted. Dette synes mig imidlertid